

12. Mar. 1975

FAKTA

Dato:

12. Mar. 1975

Sidetæl:

Noter Kbh 75 s. 37-40

smukt og dermed alle
chancer for at føle
medlidenshed med
mig selv.

12-3-75.

Jeg har bestilt at
tule med Clausen
i morgen, men resul-
tatet bliver nok
samt altid at der
ikke kommer en ordent-
lig af tulle i stand.

Jeg er simpelt hen
bange for at han
beder mig tage ~~mit~~
mit kofte og ryge
og rejse, selvom jeg
gerne ville være fri

for dette irriterende "Sam-
-arbejde" så jeg for at
at stå uden de sidste
1.500 FR om måneden.

Det ved han selv-
-følgelig, eller hvem
instinctivt måtte
der og for havde en
velkomne på mig.

Jeg tror det ville
betjude vellosalt
mest for mig hvis
det var muligt helt
uden angst for vænse-
-lvenssone at gøre
ham mine søgtpunkt-
-ter velkomne.

Man - ved at han
opvæ- mig disse skulde-
-de pønge fejler jeg
et af hans og heds forhold
til ham der af fejler

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at de sidste aggressioner
der gik ud på, jeg ville
kun være fri i mit
forhold til ham.
Hans repræsentation
sammen med min
for med alt hvad
dermed følger af
støtled følelse, un-
-lykkeligheds følelse, had
værlighed og aggressiv-
-hed.
Denne fornemmelser
af at skulle "stå
til regnskab".
Denne følelse af
at jeg skal føle
ham for at undgå
straffen bestående af
at han overlader
mig til mig selv
ikke kan lide mig.
Måske er min hemmelighed
til at blive accepteret
en kraftig indtønde af
et jøde-dramatiske ideer
virkeligheden - om verden -
repræsentation jøde-
og jødernes afvisning
- sig selv.
Hvis jøde-afvisning
og sig selv skal
jeg være min egen
far - det er jeg bange
for.
Du jøde-afvisning
støtled af et ideer,
noget mere skal leve
op til her man en
permanente usikker-
-heds og utilfredshed
-lykkeligheds følelse som

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ind dybde angst for
at handle på egen
hånd.
Konfliktene lider sig
selv i halen, man
kan ikke leve op
til idealer (som
man selv har skabt)
hvilket fører en
slægtfølelse der oppe
der i min hjerte, at
nu i de alder hvorved
dele volds og volds
de kæmpe dimensioner
der til sig selv kender
en.
Eller som som fader-
skikkelser og økonomisk
højhed skaber den
bedste sikring man
nødt vil undvære.
Denne økonomiske
højhed holder man
på trods af alt fast
ved færd. Man kan
denne kun dykke sig
egen fortvivlelse -
med fra faldet af den
-ne sikkerhed fringes
man til at give af-
-væld på fortvivlelsen
og ind sættes sandsynlig
Løs for at behandle
-heder og da man
elsker sig selv vil
man måske befinde
sig i en situation
hvor den selv kan
-lig ved ikke længere
at minde.
Man opfører sig
som om verden om-
-kring en ikke havde
anden hensigt end at
ville en til livs, uden
at tænke på at væ-

ikke interessere sig
det mindste for en,
and ikke så meget
at den vil spille
kædte på at presser
en.
Denne kendsgerning
kan man ikke ud-
holde der for plæne-
man sig hele tiden
i et for held til
verden som gør det
militært at opretthol-
de illusionen om
at ~~verden~~ den
interessere sig for en.

74-3-75.

Somme steder gør
min forring og
helt kvadratiske tilstand
mig voldsomt på.
Så prøver jeg at
redde mig i lund
med tanker som:
denne tilstand er
en kendsgerning som
der ikke er noget
at gøre ved - andet
end acceptere den.
At det kvadratiske
gør mig på sigt
for ene og alene en
forhålling som at den
er for kort.
En detalje som f.eks.
mit trip med billedet
der er noget på hvid-